

El Sud-est, al futbol

El passat 12 de juliol, l'Assemblea de Clubs de Segona Divisió A va aprovar una distribució dels grups d'aquesta categoria per a la temporada 1995-96 que separa els representants valencians en dos grups diferents. D'un costat, hi ha el Llevant, València B, Castelló, Alcoià i Ontinyent, que jugaran en el grup tercer juntament amb els equips del Principat i l'Osca i l'Endesa Andorra, tots dos equips aragonesos. De l'altre, hi ha l'Elx, el Benidorm i el Novelda, que han estat col·locats al grup quart, on juguen la totalitat dels equips andalusos de la categoria, a més del Iclà i el Lorca murcians.

Novament i ara des d'un punt de vista esportiu i futbolístic, el País Valencià ha estat dividit pel sud, i són els seus representants els més perjudicats. Però en aquest cas, tots tres clubs implicats, llevat del Benidorm, han mostrat la seua indignació per una distribució que perjudica el futbol valencià en general i els equips de les comarques del migjorn valencià en particular. Aquesta distribució de

Els equips valencians de Segona Divisió B no jugaran la temporada vinent en el mateix grup, com havien fet en les darreres campanyes. Tres d'ells ho faran amb equips andalusos i murcians.

grups ha provocat que els vuit equips de Segona Divisió B del País Valencià siguen, una vegada més, els únics de tot l'estat espanyol que no competeixen junts en un mateix grup.

A diferència d'altres sectors de la societat com ara els empresaris de la ciutat d'Alacant i la seua pretensió de crear el Consorci del Sud-est, els representants dels equips valencians han mostrat el seu disgust per una mesura que, si més no, els crea un perjudici econòmic. No obstant això, en aquest cas han estat tots els representants dels equips de Segona Divisió B de l'estat i no els mateixos equips implicats els qui han provocat aquesta divisió.

La raó ha estat la saturació d'equips que podien jugar, per proximitat geogràfica, en el grup tercer, on no solament no havia aconseguit l'ascens cap dels equips que hi jugaren la temporada passada, sinó que, a més a més, d'altres com ara Barcelona C, Espanyol B i Mallorca B hi van pujar. A tots ells els correspon, d'igual manera que els toca als tres equips

RAFA GIL

valencians implicats, ocupar un mateix grup.

El gran nombre d'equips que habitualment han jugat en el grup tercer de Segona Divisió B ha impedit que els equips del País Valencià competesquen junts, malgrat la negativa absoluta dels equips, tret del Benidorm, que al·lega la important colònia d'andalusos que resideixen en aquesta ciutat durant l'hivern per mostrar la seua satisfacció pel canvi, i fins i tot de la mateixa Federació Valenciana de Futbol, la qual, tot i no tenir competència directa en la distribució dels grups, va mostrar el seu suport al col·lectiu d'equips.

Aquesta proposta va ser ratificada sense cap modificació en l'assemblea de la Federació Espanyola el darrer 18 de juliol, amb la qual cosa s'obria un nou front que trenca una línia de competició d'acord amb la qual els equips valencians de les categories no professionals sempre havien competit entre ells.

Un sud-est futbolístic. Així, en gairebé totes les categories interautonòmiques de la gran majoria de disciplines esportives, els equips valencians acostumen a competir amb equips del Principat. Hi ha el que es diu una relació esportiva, de competència i de vegades de col·laboració, promoguda de manera natural al llarg dels anys. La facilitat dels desplaçaments, gràcies a unes vies de comunicació que tenen com a eix l'autopista A-7, abarateix a més a més el cost total de despeses en aquest apartat tan important per als equips, tot i el peatge.

Aquesta relació de competició havia creat tot un seguit de rivalitats esportives internes, no sols entre els mateixos equips valencians sinó també amb la resta, que augmentava els

RAFA GIL

Vicent Muñoz. President de la FVF.

ingressos del clubs mitjançant les recaptacions, molt minses en aquesta categoria.

Al grup tercer de la Segona Divisió B sempre hi ha hagut un equilibri entre els equips del País Valencià i del Principat, amb aparicions esporàdiques, segons les exigències competitives en forma de descensos o ascensos, d'equips com ara el Cartagena, el Ieclà o el Múrcia.

Diego Quiles, president de l'Elx i representant dels equips valencians a l'assemblea de clubs de Segona Divisió B, ha declarat que aquesta divisió s'ha produït perquè hi ha moltes altres territorials que se n'han beneficiat. Tot i mostrar-se en contra d'aquesta distribució, Quiles creu que els equips més perjudicats seran els dels clubs més modestos, com ara l'Ontinyent, l'Alcoià o el Novelda, que no podran gaudir de les importants recaptacions dels enfrontaments amb l'Elx, un equip que sol desplaçar un nombre important d'afecionats per tots els camps on hi juga. En termes semblants s'han manifestat els presidents de la resta dels equips afectats per aquesta nova distribució.

Per la seua banda, Vicent Muñoz, president de la Federació Valenciana de Futbol, ha indicat que, encara que l'organisme que ell dirigeix no té competències directes en la distribució dels grups, donava suport als equips valencians d'aquesta categoria, i assenyalava un fet curiós: la Federació Espanyola de Futbol abonava que els equips valencians pogueren jugar en un mateix grup. Però en aquest cas han pogut més els interessos d'algunes territorials, com ara la del Principat, la gallega, l'andalusa i la basca, amb un gran pes a l'assemblea pel gran nombre de clubs inscrits a la Segona Divisió B.

Daniel Hermosilla

La solució murciana

'La Federació Murciana de Futbol va oferir, abans de l'assemblea del dia 12 de juliol, una distribució *revolucionària*, a proposta del Cartagena (aleshores encara equip de Segona divisió B i ara descendit a tercera per l'incompliment en el pagament als seus jugadors) i del Ieclà.

Els representants murcians proposaven un grup tercer compost pels representants valencians, murcians, madrilenys i manxecs, a més del Mallorca B. Per altra part hi hauria un grup amb els equips catalans i aragonesos, un altre amb els equips bascos, càntabres, asturians i gallecs, i per últim els andalusos, amb els canaris, en el grup quart. Aquesta proposta no va rebre el suport dels equips representats en l'esmentada assemblea, mentre que per la seua part els representants valencians mostraven una cauta negativa, sempre mediatitzada per la intenció de jugar tots ells junts en un mateix grup, objectiu que sí que els permetia la "solució murciana".

Al capdavant, les territorials andalusa, catalana, gallega i basca, amb un gran nombre de representants en la categoria, van imposar una línia *continuista* en la distribució dels grups que va afectar de forma directa els equips valencians, els únics de tot l'estat que no juguen en un mateix grup.

D. H.